

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/156/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015001
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119015001.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanej M. R., nar. XX.X.XXXX v R., trvale bytom Z. R., naposledy bytom R., T. č. XXX/X, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 12. decembra 2019 odvolanie obžalovanej a prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne v neprospech obžalovanej podané proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. októbra 2019, sp. zn. 8T/61/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátorky a obžalovanej M. R. z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. októbra 2019, sp. zn. 8T/61/2019 bola obžalovaná M. R. uznaná vinnou z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

si od presne neustáleného obdobia, minimálne od roku 2012 od nezistených osôb neoprávnene zadovážovala psychotropnú látku metamfetamín (pervitín) a omamnú látku konope, ktoré prechovávala v byte č. XX na ulici T. č. XXX/X v R., presne nezistené množstvo z nich použila pre vlastnú potrebu a presne nezistené množstvo predala, resp. bezplatne poskytla viacerým najmenej piatim osobám na rôznych miestach v Trenčíne po predchádzajúcom kontakte telefonicky alebo SMS správami na telefónne číslo, ktoré používala alebo osobne, a to M. F. od roku 2012 do 07.05.2019 predávala pervitín za 10,- Eur za jednu dávku a marihuanu mu dávala zadarmo, U. U. od februára 2019 do 03.05.2019 predávala pervitín a marihuanu za 10,- Eur za jednu dávku, Z. D. od januára 2019 do 07.05.2019 predávala pervitín za 10,- Eur za jednu dávku, Z. S. za obdobie od roku 2012 nepravidelne do 07.05.2019 predávala pervitín za 10,- Eur za jednu dávku, dňa 07.05.2019 bezplatne dala marihuanu R. Z.,

pričom pri domovej prehliadke u M. F. v byte č. XX, na ulici T. č. XXX/X v R., v ktorom obvinená M. R. bývala, boli zaistené:

- zatavená plastová injekčná striekačka objemu 2 ml, ktorá obsahovala metamfetamín o hmotnosti 669 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 37,9% hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá 6 obvykle jednotlivým dávkam drogy,
- plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahovalo vysušené konope s hmotnosťou 30.920 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky tetrahydrokanabinolu 13,3 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá 137 obvykle jednotlivým dávkam drogy,
- sklenená ampulka obsahovala metamfetamín o hmotnosti 296 mg o priemernej koncentrácii 74,8% hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 6 obvykle jednotlivým dávkam drogy,

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahovalo vysušené konope s hmotnosťou 186 mg s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 12,6 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá 1 jednotlivej dávke drogy,
- plastová krabička „Mentos“ a 2 kovové nadstavce obsahovali vysušené konope s celkovou hmotnosťou 404 mg s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 4,3 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá 1 jednotlivej dávke drogy,
- plastová krabička, ktorá obsahovala 4 prázdne nepoužité ampulky, 2 sklenené ampulky a zatavenú injekčnú plastovú striekačku s obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 237 mg a o priemernej koncentrácii 77,2% hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 5 jednotlivým dávkam drogy,
- plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahovalo 1923 mg vysušených húb, v ktorých bola zistená prítomnosť psilocínu, ktorý je účinnou látkou húb rodu Psilocybe, ktoré množstvo zodpovedá jednej jednotlivej dávke drogy,

pri osobnej prehliadke obvinenej M. R. dňa 07.05.2019 boli vydané veci:

- sklenená ampulka, ktorá obsahovala metamfetamín o hmotnosti 100 mg o priemernej koncentrácii 75,9 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 2 jednotlivým dávkam drogy,
- plastová nádobka s plastovým uzáverom obsahovala vysušené konope s hmotnosťou 163 mg s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 12,8% hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá 1 jednotlivej dávke drogy,
- čierne koženkové textilné púzdro na zips „Huawei“, ktoré obsahovalo vysušené konope s hmotnosťou 224 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 13,6 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá jednej bežnej dávke drogy,

pričom metamfetamín je podľa zákona číslo 139/1998 Zb. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok, konope je podľa zákona č. 139/1998 Zb. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradené do I. skupiny omamných látok, psylocín je podľa zákona č. 139/1998 Zb. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Za tento trestný čin bola obžalovaná M. R. odsúdená podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods.2 Tr.zák., s prihladnutím k § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák., za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona per analogiam v spojení s § 43 Tr. zákona k ďalšiemu trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona bola zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň jej bol podľa § 60 ods. 1 Tr. zákona uložený trest prepadnutia veci a to:

- zatavená plastová injekčná striekačka s modrým piestom, o objeme 2 ml
- sklenená ampulka
- sklenená ampulka
- plastové vrečko s tlakovým uzáverom
- znečistené bongo pozostávajúce z dvoch zrezaných plastových fliaš
- znečistená očadená upravená žiarovka
- digitálna váha zn. ROFIS ALB-500 (4030851)
- plastová nádobka „Mentos“, plastová krabička a 2 kovové nadstavce
- okrúhle tablety žltej farby s vyobrazením smajlíka o hmotnosti 1.379 mg
- okrúhla tableta žltej farby s vyobrazením smajlíka o hmotnosti 670 mg
- plastová krabička obsahujúca 4 prázdne nepoužité sklenené ampulky, 2 sklenené ampulky a zatavenú zrezanú plastovú injekčnú striekačku s modrým piestom
- sklenená fajka
- modrá taštička obsahujúca 3 sklenené fajky, plastovú krabičku a plastové vrečko s tlakovým uzáverom
- plastové vrečko
- plastová krabička žltej farby
- znečistený nadstavec
- sklenená liekovka s označením „Milurit 300 mg Allopurinolum“
- zatavená zrezaná plastová injekčná striekačka so zrezaným modrým piestom
- 2 ks tabletky biela Roche 2
- kovová drvička s označením 1 €

- sklenená ampulka
- sklenená ampulka
- plastová nádoba s plastovým uzáverom
- čierne koženково textilné púzdro na zips "HUAWEI".

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zákona okresný súd obžalovanej uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 78 ods. 1 Tr. zákona uložil obžalovanej ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky, pričom súčasne s ním podľa § 77 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zákona súd prvého stupňa uložil obžalovanej aj príkaz zamestnať sa v čase plynutia ochranného dohľadu alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť len vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení (teda v zákonnej 15 dňovej lehote) podaným odvolaním napadla prokurátorka krajskej prokuratúry v neprospech obžalovanej, a tiež v zákonnej 15-dňovej lehote aj obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu, obe len pre nesprávnosť výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

V písomnom odôvodnení odvolania prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že sa nestotožňuje s výrokom o treste napadnutého rozsudku, a to z dôvodu neodôvodneného použitia moderačného oprávnenia v zmysle § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona (per analogiam) a neuloženia trestu odňatia slobody tak, ako to bolo navrhované intervenujúcim prokurátorom na hlavnom pojednávaní dňa 23.10.2019. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie o použití § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona a uloženie trestu odňatia slobody obžalovanej pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby odôvodnil predovšetkým jej vyhlásením o vine zo žalovaného skutku, ktoré súd prijal, teda jej plným doznáním sa i zistenou závislosťou na pervitíne a dospel takto k záveru, že účel trestu bude naplnený aj uložením nepodmienečného trestu pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby. Avšak prokurátorka aplikáciu uvedeného ustanovenia Tr. zákona namieta s poukazom na spáchanú závažnú drogovú trestnú činnosť obžalovanej M. R., na potlačovaní ktorej je prvoradý celospoločenský záujem. Obžalovaná ako dílerka v územnom obvode mesta Trenčín predávala v rozhodnom období pervitín dlhší čas, minimálne od roku 2012 a minimálne 5-tim osobám. Práve uvedená skutočnosť - že sa v osobe obžalovanej jednalo o dílerku zásobujúcu aj podľa výpovedí svedkov dlhodobu komunitu drogovu závislých osôb v Trenčíne - podstatne zvyšuje nebezpečnosť jej konania pre spoločnosť a práve uložením trestu odňatia slobody dlhšieho trvania v zmysle zákonnej trestnej sadzby by bola zabezpečená ochrana spoločnosti pred takýmto páchatelom v zmysle ust. § 34 Tr. zákona. Podľa prokurátorky samotné vyhlásenie obžalovanej o vine na hlavnom pojednávaní a teda priznanie sa k spáchaniu trestného činu má procesnoprávne následky spočívajúce v obmedzenom rozsahu ďalšieho dokazovania, avšak takéto vyhlásenie samo o sebe nemôže byť dôvodom na formálne a mechanické mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. V prípade obžalovanej však neexistujú a z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa ani nevyplývajú však žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zákona, rovnako z odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa prokurátorky nie je zrejmé, z akých dôvodov nebolo možné uložiť obžalovanej trest v zákonnej trestnej sadzbe ani to, prečo by práve obžalovaná mala pociťovať uloženie takéhoto trestu podstatne citeľnejšie. Znížením trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby u obžalovanej nie je naplnený individuálno-preventívny účinok trestnej sankcie. Napokon okresný súd zaradil obžalovanú M. R. na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, hoci vzhľadom na spáchanie obzvlášť závažného zločinu mala byť primárne zaradená do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Hoci Trestný zákon umožňuje páchatel'a obzvlášť závažného zločinu zaradiť aj do ústavu s nižším stupňom stráženia, v danom prípade súd prvého stupňa svoje rozhodnutie neodôvodnil s výnimkou uvedenia zákonnej formulácie, miery narušenia páchatelky a závažnosti spáchaného činu. Vzhľadom k doposiaľ uvedenému je prokurátorka toho názoru, že obžalovanej je aj po zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností, okolností prípadu, jej osoby z hľadiska dosiahnutia účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona. Preto navrhla Krajskému súdu v Trenčíne, aby podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanej M. R. uloží podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, súčasne s aj ochranný dohľad na 2 roky, ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, tiež povinnosť spočívajúcu v príkaze

zamestnať sa v čase plynutia ochranného dohľadu alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie podľa § 77 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona a napokon podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona aj trest prepadnutia vecí použitých na spáchanie žalovaného trestného činu.

Obžalovaná vo svojom včas podanom písomnom odvolaní podanom prostredníctvom obhajcu do výroku týkajúceho sa výšky trestu uviedla, že postup okresného súdu pri ukladaní trestu, ako aj znižovanie pod dolnú hranicu trestnej sadzby považuje za spravodlivý a zákonný s ohľadom na všetky okolnosti prípadu. Je však názoru, že k dosiahnutiu účelu trestu bolo možné znížiť uložený nepodmienečný trest až na výmeru 5 rokov, nakoľko takýto trest jej ponecháva viac možností návratu k svojej rodine, k synovi a zabezpečovaní potrieb rodiny. V tomto smere tiež poukázala na zásadu postihu páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na páchatel'ovu rodinu a taktiež jeho blízke osoby. Vzhľadom na uvedené preto navrhla Krajskému súdu v Trenčíne, aby sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol o zmene výmery trestu a to tak, že jej sám uloží nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona, nakoľko doposiaľ nebola nikdy vo výkone trestu odňatia slobody.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu s poukazom na písomné dôvody odvolania navrhla, aby krajský súd rozhodol spôsobom navrhnutým v závere písomných odvolacích námietok, a čo sa týka odvolania obžalovanej, toto navrhla zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázala na odôvodnenie a konečný návrh uvedený v písomnom odôvodnení svojho podaného odvolania, pričom čo sa týka odvolania prokurátorky, toto navrhla zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovanej a prokurátorky podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 12. decembra 2019 na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené 15. novembra 2019, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť obžalovanou a prokurátorkou napadnutých výrokov rozsudku len o treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania obžalovanej ani prokurátorky nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli napadnuté odvolaním a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanej M. R., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanej M. R. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák., za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona per analogiam a § 43 Tr. zákona, znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bola obžalovaná podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovanej a možnosti jej nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovanej spoločnosťou.

Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou obžalovanej ako aj prokurátorky uvádzanou v odvolaní vo vzťahu k nepodmienečnému trestu odňatia slobody uloženému obžalovanej M. R. považuje za potrebné uviesť, že na jednej strane štát chráni svoj záujem predovšetkým na ochrane života, zdravia i majetku a to aj za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustila obžalovaná, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1, 3 Tr. zák. zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania

trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Trest má pritom postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

V posudzovanej veci sa okresný súd dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovanej M. R., vzal do úvahy najmä to, že obžalovaná sa priznala k protiprávnej činnosti v celom rozsahu a spáchanie žalovaného skutku úprimne oľutovala, čo potvrdila vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa.

Najmä od 1. januára 2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy, došlo aj k zmene v posudzovaní obsahu jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7 Tr.por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní "prevziať" výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní, konkrétne v štádiu konania pred súdom tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. V súlade s týmto názorom sú aj právne názory vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016, sp. zn. 4Tdo 63/2016, na obsah odôvodnenia ktorého uznesenia krajský súd týmto poukazuje. Obžalovaná tým, že pred súdom urobila vyhlásenie o vine, teda podstatne uľahčila dokazovanie jej trestnej činnosti, preto podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovanej bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež zohľadniť.

Postup krajského súdu v uvedenom smere nebol pritom ani v rozpore so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke rozhodovania o treste v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Trestného poriadku, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č.44.

Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Aj podľa ustálenej súdnej praxe pri uznaní viny obžalovaným podľa § 257 ods.1 písm. b), písm. c) Tr. por. (po prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, súdom) umožňuje navyiac aplikáciu pre obžalovaného podstatne priaznivejšieho postupu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods.4 Tr. zák. per analogiam možnosťou mimoriadneho zníženia trestu (rovnako ako páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste).

Okresný súd vzhľadom na okolnosti dôvodne a vecne správne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, vyvodil preto vecne správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej ako páchatel'ky postačí nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov, teda trest odňatia slobody znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona, pretože takto určený trest je trestom zákonným a primeraným. Trest odňatia slobody v rozsahu uloženom obžalovanej okresným súdom zodpovedá totiž zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odradzuje ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môže v dostatočnej miere plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 4 Tr. zákona je aj výrok o zaradení obžalovanej M. R. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže v jej osobe ide o páchatelku s nižšou mierou narušenia, u ktorej bude náprava lepšie zaručená práve v ústave s označeným stupňom stráženia.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v prospech a ani v neprospech obžalovanej M. R. vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a keďže pochybenie okresného súdu nezistil ani vo výrokoch o uložených ochranných opatreniach (majú svoje opodstatnenie v citovaných zákonných ustanoveniach - § 73 ods.2 písm.c), ods.4, § 76 ods.1, § 78 ods.1 a § 77 ods.2 s použitím § 51 ods.4 písm.j) Tr.zák.), preto v tomto smere odvolacie námietky obžalovanej ani prokurátorky nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie prokurátorky v neprospech obžalovanej, a aj obžalovanej M. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.